

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 126/18

Luksemburg, 6 września 2018 r.

Wyrok w sprawie C-527/16
Alpenrind i in.

Pracownik delegowany jest objęty systemem zabezpieczenia społecznego miejsca pracy, gdy zastępuje innego pracownika delegowanego, nawet jeśli pracownicy ci nie zostali oddelegowani przez tego samego pracodawcę

Jednakże zaświadczenie A1 o przynależności pracownika do systemu zabezpieczenia społecznego państwa członkowskiego pochodzenia wiąże – dopóki nie zostanie ono wycofane lub uznane za nieważne przez to państwo – zarówno instytucje zabezpieczenia społecznego, jak i sądy państwa członkowskiego, w którym praca jest wykonywana, z wyjątkiem przypadków oszustwa lub nadużycia

Spółka austriacka Alpenrind prowadzi w Salzburgu rzeźnię. W latach 2012–2014 Alpenrind zajmował się tam rozbiorem i pakowaniem mięsa za pośrednictwem pracowników delegowanych do pracy w Austrii przez węgierską spółkę Martimpex. Przed tym okresem oraz po nim czynności te były wykonywane przez pracowników innej węgierskiej spółki, Martin-Meat.

Dla około 250 pracowników oddelegowanych przez Martimpex od 1 lutego 2012 r. do 13 grudnia 2013 r. węgierska instytucja zabezpieczenia społecznego wydała – częściowo z mocą wsteczną i częściowo w przypadkach, w których austriacka instytucja zabezpieczenia społecznego¹ stwierdziła już podleganie danych pracowników obowiązkowemu ubezpieczeniu w Austrii – zaświadczenia A1² o zastosowaniu węgierskiego systemu zabezpieczenia społecznego.

Decyzja austriackiej instytucji zabezpieczenia społecznego ustalająca podleganie pracowników obowiązkowemu ubezpieczeniu austriackiemu została zakwestionowana przed sądami austriackimi.

W tym kontekście Verwaltungsgerichtshof (trybunał administracyjny, Austria)³ zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości o uściślenie zasad Unii dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, w szczególności w odniesieniu do mocy wiążącej zaświadczenia A1⁴.

W dzisiejszym wyroku Trybunał orzekł, że zaświadczenie A1 wydane przez właściwą instytucję państwa członkowskiego (w omawianym przypadku Węgry) wiąże⁵ zarówno instytucje zabezpieczenia społecznego, jak i sądy państwa członkowskiego, w którym

¹ Salzburger Gebietskrankenkasse (regionalna kasa chorych kraju związkowego Salzburg).

² Uprzednio zaświadczenie E 101.

³ Do Verwaltungsgerichtshof został wniesiony środek odwoławczy przez Salzburger Gebietskrankenkasse i Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz (austriackiego federalnego ministra pracy, spraw społecznych i ochrony konsumentów).

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 2004, L 166, s. 1; sprostowanie Dz.U. 2013, L 188, s. 10), zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1244/2010 z dnia 9 grudnia 2010 r. (Dz.U. 2010, L 338, s. 35) oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia nr 883/2004 (Dz.U. 2009, L 284, s. 1), zmienione rozporządzeniem nr 1244/2010 (Dz.U. 2010, L 338, s. 35).

⁵ Z wyjątkiem przypadków oszustwa lub nadużycia; zob. wyrok Trybunału z dnia 6 lutego 2018 r. Altun i in. ([C-359/16](#); zob. także komunikat prasowy [nr 10/18](#)).

wykonywana jest praca (Austria) dopóty, dopóki zaświadczenie to nie zostanie wycofane lub uznane za nieważne przez państwo członkowskie, w którym zostało ono wydane (Węgry⁶).

Obowiązuje to nawet wtedy, gdy jak w omawianym przypadku właściwe organy dwóch państw członkowskich przedstawiły sprawę Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego, która uznała, że zaświadczenie to zostało wydane nieprawidłowo i że powinno zostać wycofane. Trybunał zauważył w tym względzie, że rola komisji administracyjnej w tych ramach ogranicza się do pogodzenia rozbieżnych opinii właściwych organów państw członkowskich, które przedstawiły jej sprawę, a wnioski, do których ona dojdzie, mają charakter opinii.

Ponadto Trybunał stwierdził, że zaświadczenie A1 może mieć zastosowanie ze skutkiem wstecznym, nawet jeśli w dniu wydania tego zaświadczenia istniała już decyzja właściwej instytucji państwa członkowskiego, w którym wykonywana jest praca (Austria), stanowiąca, że dany pracownik powinien podlegać obowiązkowemu ubezpieczeniu tego państwa członkowskiego.

Poza tym Trybunał orzekł, że w przypadku gdy pracownik delegowany przez pracodawcę do wykonywania pracy w innym państwie członkowskim zostaje zastąpiony innym pracownikiem delegowanym przez innego pracodawcę, ten ostatni pracownik nie może nadal podlegać ustawodawstwu państwa członkowskiego, w którym pracodawca normalnie prowadzi swoją działalność.

W ramach ogólnej zasady pracownik podlega bowiem systemowi zabezpieczenia społecznego państwa członkowskiego, w którym pracuje, w szczególności po to, aby jak najbardziej skutecznie zagwarantować równość traktowania wszystkich osób pracujących na terytorium tego państwa członkowskiego.

Tylko pod określonymi warunkami prawodawca Unii przewidział możliwość dalszego podlegania przez pracownika delegowanego systemowi zabezpieczenia społecznego państwa członkowskiego, w którym pracodawca normalnie prowadzi swą działalność. Prawodawca wykluczył zaś taką możliwość, gdy pracownik delegowany zastępuje inną osobę. Według Trybunału takie zastąpienie ma miejsce, gdy pracownik delegowany przez pracodawcę do wykonywania pracy w innym państwie członkowskim zostaje zastąpiony innym pracownikiem delegowanym przez innego pracodawcę.

Okoliczność, że pracodawcy tych dwóch pracowników mają siedziby w tym samym państwie członkowskim, lub fakt, że utrzymują oni ewentualne powiązania personalne lub organizacyjne, nie mają w tym względzie znaczenia.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

⁶ Jest bezsporne, że rozpatrywane zaświadczenia nie zostały wycofane przez instytucję właściwą na Węgrzech ani nie zostały uznane za nieważne przez sądy węgierskie.